

Sygn. akt: WZ 12/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Jan Bogdan Rychlicki

po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2014 r., zażalenia R. C. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 maja 2014 r., sygn. akt: Żo. (...) o uznaniu się niewłaściwym do rozpoznania wniosku R.C. w przedmiocie zasądzenia odszkodowania i zadośćuczynienia za niezgodne z prawem powołanie go do odbycia zasadniczej służby wojskowej w latach 1958-1960 r. i przekazaniu wniosku według właściwości Sądowi Rejonowemu w S.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2014 r. R. C. skierował do Wojskowego Sądu Okręgowego w W. wniosek o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia za, jego zdaniem, niezgodne z prawem powołanie go do zasadniczej służby wojskowej w latach 1958-1960.

Wojskowy Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 22 maja 2014 r. (Żo.(...)) uznał się niewłaściwym do rozpoznania tego wniosku R. C. i przekazał go do rozpoznania według właściwości Sądowi Rejonowemu w S..

Na to postanowienie zażalenie (protest) złożył R. C. domagając się aby jego wniosek rozpoznał sąd wojskowy.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Sąd pierwszej instancji szczegółowo określił w uzasadnieniu postanowienia zakres właściwości sądów wojskowych. W tym zakresie wniosek R. C. o odszkodowanie i zadośćuczynienie za, jego zdaniem, niezgodne z prawem powołanie go do odbycia zasadniczej służby wojskowej, nie podlega właściwości sądów wojskowych. W świetle przepisów prawa ta konstatacja sądu orzekającego jest oczywiście trafna.

Z tych też powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.